

Reformačné listy 8/2018

H.E.L.P. - Hnutie evanjelických laických pracovníkov, občianske združenie

Ročník: II.

OBSAH:

- POSTAVME SA ZA SLUŠNÉ KREŠŤANSTVO
- ČUDNÁ CIRKEVNÁ POLITIKA A NEZASTAVITELNÝ DIKTÁT
- ZVUKY ČASU
- MODLITEBNÁ REŤAZ
- VOĽBY DEKANA EBF UK UŽ V PONDELOK
- POZVÁNKA NA VZ ZED
- NASLEDUJME KRISTA, A TO ÚPLNE STAČÍ – ROZHOVOR
- REFORMAČNÉ OKIENKO – SMRŤ, KTORÁ PREBRALA K ŽIVOTU
- V TOMTO TICHOM, PÔSTNOM ČASE ...
- PRÍHOVOR BR. FARÁRA IVANA ELKA
- STANOVISKO PREDSEDNÍCTVA CZ MYJAVA

**„JA SOM VŠAK STÁLE S TEBOU, DRŽÍŠ MA ZA PRAVICU.
VEDIEŠ MA SVOJOU RADOU A POTOM DO SLÁVY MA PRIJMEŠ.“**

Žalm 73, 23 – 24

Postavme sa za slušné kresťanstvo

Pred nedávnym otriasla slovenskou verejnosťou správa o vražde novinára Jána Kuciaka a jeho priateľky Martiny Kušnírovej. Príčinou tohto brutálneho činu boli pravdepodobne zistenia, ku ktorým novinár pri svojej práci došiel, zistenia, ktoré odhaľovali ľudskú špinu. A tí, ktorých sa to týkalo, to nechceli nechať tak. Nikto nemá rád, keď sa odhaľujú jeho slabosti, chyby, zlyhania a hriechy. Človeka, ktorý odkrýva pravdu, treba odstrániť – najlepšie nekompromisne a demonštratívne. Má to aj preventívny účinok – ako varovanie pre tých, ktorí by chceli robiť niečo podobné, ktorí by chceli odhaľovať pravdu o ľuďoch. Desí nás, že sa môže niečo také diať a svoj odpor voči takýmto praktikám odstraňovania a zastráňovania vyjadrujeme rôznym spôsobom – pochodmi, statusmi na sociálnych sieťach, ofi-

ciálnymi vyhláseniami ... Lebo si uvedomujeme, že nejakým spôsobom sa to týka každého jedného z nás.

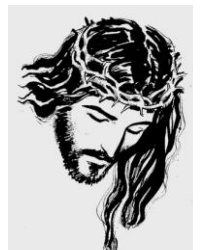
Niečo takéto sa už stalo. Vlastne sa to deje v dejinách vždy znovu. Jedným z takýchto prípadov, ktorý sa odohral v minulosti, ale siaha do prítomnosti, je **kauza Ježiš**. Ježiš odhaľoval pravdu o človeku, šiel až na dno ľudskej duše, tam, kde skrývame to, čo nechceme ani sami o sebe vedieť. Kritizoval formalizmus a povrchnosť a viedol do hĺbky života. Čo iné sa dá v takomto prípade čakať, než to, že sa stane nepohodlný. Veľkňazi a farizeji zhodnotili situáciu: „Ak Ho necháme tak, všetci uveria v Neho“ (J 11,48) a prichádzajú k logickému záveru: „Lepšie bude pre vás, keď jeden človek zomrie za ľud a nezahynie celý národ“ (J 11,50). Pilát, pred ktorého Ježiša priviedli, sa snažil Ježiša oslobodiť, „lebo vedel, že Ho veľkňazi vydali zo závidia“ (Mk 15,10). Napokon aj on podľahol, svojej kariére dal prednosť pred pravdou a spravodlivosťou. Tak Ho popravili – brutálne a demonštratívne, aby bolo každému jasné, čo sa stane tomu, kto sa bude zahrávať s pravdou, tomu, kto sa bude dotýkať podstaty života.

Len za Ježiša sa neorganizujú žiadne pochody, nepíšu sa statusy na sociálnych sieťach, nepodávajú sa oficiálne vyhlásenia. Ak to niekto urobí, je považovaný za blázna a podivína, alebo je verejnosťou kritizovaný, že podsúva do nášho slobodného života náboženstvo a ideológiu. S Ježišovou smrťou nechceme nič mať. Jedným zo závažných dôvodov, prečo tomu tak je, bude aj skutočnosť, že **Ježišova smrť sa týka aj nás, každého jedného. Lebo Ježiš odhaľuje aj pravdu o nás, siaha na naše citlivé miesta v živote, ide na dno mojej vlastnej duše**. A to znamená, že vinu, podiel na Jeho smrti nesieme všetci, aj ja mám na Ježišovej smrti podiel. V jednej kresťanskej piesni sa spieva: „Klince nedržali na kríži Ťa, viem, ani ľudská zloba, môj Ťa držal hriech“. Tak o tom nechceme hovoriť, radšej to treba utuľtať. Nič sa tým však nezmení. Takto sa nedá zbaviť viny a zodpovednosti.

A navyše sa takýmto spôsobom oberáme o niečo oveľa podstatnejšie a dôležitejšie, lebo poznanie a priznanie svojej viny je len prvý krok v procese zmeny. Bez ďalších krokov sa v mojom živote nič nevyrieši, nič nezmení. A Ježiš neprišiel len odhaliť pravdu o nás, o našom živote, neprišiel len preto, aby ukázal na moje chyby, hriechy a zlyhania. Dôležitejšie ako moja vina je **Jeho láska**. Ježiš prišiel, aby ma mojej viny zbavil, aby ma očistil. Nie tak, že by povedal, že „skutok sa nestal“, ale tak, že zodpovednosť a trest za mňa vzal na seba. Preto zomrel na kríži. Práve toto poznanie, prijatie tejto skutočnosti ma robí slobodným. Dlh bol vyrovnaný.

Tak by to stálo za nejaký „statusík“, alebo aspoň za jednoduché „ďakujem“.

Jan Oslík, evanjelický farár v Modre

Čudná cirkevná politika a nezastaviteľný diktát

Jedno sa musí Ev. poslu uznať. Titulky vedia robiť takmer tak kvalitne, ako Nový čas. V online svete sa tomu hovorí *clickbait* – teda návnada na kliknutie. Obsahovo úplne bezvýznamný článok má taký bombastický titulok, že človek neodolá a klikne. Určite pre väčšinu čitateľov Ev. posla nebolo možné odolať článku o otváraní dverí cirkvi pre LGBTI. Výpovedná hodnota článku bola síce nulová a čitateľa bezočivo oklamali, ale titulok určite zafungoval.

Nakoniec sme sa dozvedeli, že **celé „nekonanie“ dištriktuálneho súdu stojí na dokumentoch, ktoré doteraz súdu nedodali z GBÚ**. Ak v Reformačných listoch opakovane poukazujeme na mocenský tandem Predsedníctva ECAV a Predsedníctva ZD, tu máme ďalšiu názornú ukážku: z GBÚ nepošlú materiály, dištriktuálny súd nezasadne, ale Predsedníctvo ZD v každom čísle Ev. posla brutálne útočí nie na úradníkov z GBÚ, ktorí berú za to plat, ale na predsedu Dištriktuálneho súdu ZD (DS ZD).

Pri čítaní niektorých týchto bulvárnych titulok mi zišlo na um, že nie sú to len dokumenty pre DS ZD, čo z GBÚ ešte stále nedodali. Chýba celý rad dokumentov a informácií. Ešte nie je zverejnený harmonogram volieb v ECAV. Nie je zverejnený ani plán aktivít. Ani plán zasadnutí Generálneho presbyterstva (GP). Pozrel som sa pre istotu na webovú stránku ECAV, aby som si to overil. Nie je to tam. Porovnal som to s predchádzajúcimi rokmi. Pre istotu.

Bez zasadnutí

Zaujímavé pre mňa bolo zistenie, že od roku 2010 do roku 2017 bolo prvé zasadnutie GP vždy vo februári. Riadne zasadnutia boli každý 2. mesiac okrem letných prázdnin. Teda ďalšie zasadnutie GP bolo potom v apríli. Sme za polovicou marca 2018. Žiadne zasadnutie GP v tomto roku ešte nebolo. Čudná cirkevná politika! Zasadnutia GP zvoláva Predsedníctvo ECAV. Nezvolalo. Nezastaviteľný diktát!

Bez plánu

No nie len zasadnutia GP, aj ďalšie aktivity pre nasledujúci rok boli väčšinou schválené už na októbrových, prípadne na decembrových zasadnutiach GP. Má to názov Plán prioritných aktivít. Podľa informácií na webe ECAV však na zasadnutí GP v decembri 2017 nič také nebolo schválené. Plánované riadne zasadnutie GP v októbri 2017 Predsedníctvo ECAV zrušilo. Asi nebolo čo riešiť. Hoci ECAV nemá schválený rozpočet. Ale to zrejme nie je problém. Čudná cirkevná politika. Nezastaviteľný diktát.

Bez harmonogramu

Zaujímavým pre mňa bolo zistenie, že pri voľbách v roku 2012 bol harmonogram volieb známy a verejne dostupný na webe ECAV už 10. 11. 2011!!! A to od úrovne seniorátu, cez dištrikty až po generálnu cirkev. V súčasnosti nie je známy žiaden harmonogram. Dôvody? Čudná cirkevná politika. Nezastaviteľný diktát odchádzajúcich predstaviteľov, ktorí už nemôžu pokračovať vo svojich funkciách. Ostávajúci čas využívajú na obštrukcie. Cirkev nech si rieši veci ako vie. Bez zasadnutí, bez plánu, bez harmonogramu.

Ale s rozpredajom cirkevného majetku

No neostali sme bez rozpredávania cirkevného majetku, ktoré určite nie je na prospech cirkvi. Je preto otázkou, prečo im tak veľmi, viac, ako na čomkoľvek inom, záleží na rozpredávaní cirkevného majetku? Shakespeare to vyjadril pekne: Čosi je zhnité v našom dánskom štáte. Táto hniloba presakuje na povrch. V štáte, aj v cirkvi.

Štvrtá úroveň správy cirkvi neprináša do cirkvi žiadnu pridanú hodnotu. Len čudnú cirkevnú politiku a nezastaviteľný diktát arogancie moci. Nenastal čas na realizáciu 8 rokov platného rozvážneho uznesenia Synody ECAV na zrušenie tohto neúčinného a cirkev zaťažujúceho stupňa správy ECAV?

Daniel Mišina

Zvuky času

Studená noc, tisíce svetiel. Blikocú pri chodníkoch a cestách. Dráždia farbami, veselosťou a intenzitou. Sú naozaj čarovné. Mesto bdie. A za oknami naše životy. Vrstvia sa ako poschodia, kde si tvoríme domov. Svoje útočisko, svoj azyl. V noci o čosi ľahšie odkrývame svoje tajomstvá, obavy. Zverujeme sa samote. Zverujeme sa ľudskému hlasu. A potom mlčíme a dúfame, že naše vypovedané bolesti budú ráno – o čosi ľahšie.

Neónový deň v obchodoch. Nikdy sa nekončí. Žijeme v palácoch zo skla a tovaru. Dychtivo sa prehŕňame v novinkách, hitoch sezóny a rovnako dychtivo siahame po veciach z výpredaja. Plníme si nimi tašky, byty, svoje duše. Stavíme obrovské šedé, neforemné centrá. Objekty skladov. Sú neustále pripravené na presun a posun konzumu. Taká je konštrukcia doby! Neosobná architektúra, neosobný predaj. Neosobné žitie.

Stará knižnica. Takmer päťdesiat tisíc zväzkov. Majestátne fresky, rodokmene, listiny. Nadšene tlieskame minulosti, múdrosti a jasnozrivosti predkov. Dotýkame sa času. Sme dojatí. A potom moderné kníhkupectvo. Má štyri poschodia. A iba zo pár svedkov písmen. Opatrne siahame po dnešných knihách. Akoby sme sa

báli, že budeme usvedčení z vlastnej neschopnosti. Vnímať, študovať, poznávať, pochybovať, rozlišovať. Prijímať odpovede a klásť otázky. Sme imúnni voči poznaniu, a to ma stále desí.

Už ani nestačíme vnímať pohyb. Rýchly presun z miesta na miesto. Neprítomná prítomnosť. Žiaden výraz tváre, žiadny pohľad z očí do očí. Mimovoľné gestá, mimovoľné zvuky. Otupení z každodennosti nepoznávame ľudský hlas. A necítíme sa previnilo. Veď posolstvo hlasu je aj tak bezcenné!

Daždivé, sychravé popoludnie. Vrava našincov, vrava cudzincov. Máme rovnaké oči, rovnaký čas. Sedíme v kaviarni, plnej divadelných plagátov. Ilúzia či realita? Na schodisku bus ty hercov a herečiek. Ich ústa sú už nemé, a predsa ešte stále vypovedajú. Bez páťosu a irónie. Hovoria o našom tragikomickom bytí.

Veľké námestie, spojené s veľkými chvíľami. Vzbury, odporu, precitnutia. Námestie veľkých slov a o niečo menších sľubov. Námestie našich dejín. Menia sa len zástavy a vek revoltujúcich. **Všetko je v poriadku, kým aspoň jedno námestie svedomia – ostalo.**

Eva Bachletová

**„PRED SVITOM VSTÁVAM; VOLÁM O POMOC;
A DÚFAM V TVOJE SLOVO“ ŽALM 119, 147**

Milí bratia a sestry,

pozývame vás, pridajte sa ku nám a zotrávajte v modlitebnej reťazi za našu cirkev. V modlitebnej reťazi pokračujeme každý deň v ranných hodinách medzi 6:00 – 8:00, na 5 – 10 minút sa stíšime k prečítaniu si Božieho Slova a k vlastnej modlitbe.

Voľba dekana EBF UK už v pondelok

V pondelok 26. marca 2018 sa uskutoční voľba dekana EBF UK! Príďte si vypočuť programový zámer kandidátov na funkciu dekana. Kandidátmi sú: Dr. h. c. prof. ThDr. Július Filo a Mgr. Milan Jurík, PhD. Pred voľbami prebehne verejná diskusia s kandidátmi v Aule EBF UK o 10:00. Nového dekana fakulty bude voliť Akademický senát EBF UK. Programové tézy kandidátov nájdete na webe:

[https://www.fevth.uniba.sk/.../Filo Julius Tezy volebneho pro...](https://www.fevth.uniba.sk/.../Filo_Julius_Tezy_volebneho_pro...)

[https://www.fevth.uniba.sk/.../Jurik Milan Tezy volebneho pro...](https://www.fevth.uniba.sk/.../Jurik_Milan_Tezy_volebneho_pro...)

Bližšie informácie nájdete na FB EBF UK a webe fakulty:

[https://www.fevth.uniba.sk/fileadmin/ebf/staryweb/legislativa/AS/2018_volby_dekana/volby_dekana - WEB final.pdf](https://www.fevth.uniba.sk/fileadmin/ebf/staryweb/legislativa/AS/2018_volby_dekana/volby_dekana_-_WEB_final.pdf)

<https://www.facebook.com/EBF.UK/>

Modlime sa za Božiu milosť pri voľbe nového dekana EBF UK a dobré smerovanie fakulty.

(eb)

**Pozvánka na
Valné zhromaždenie
Združenia evanjelických
duchovných**

Milí bratia a sestry v duchovnej službe, pripomínáme, že Valné zhromaždenie Združenia evanjelických duchovných sa bude konať dňa

**14. apríla 2018 v priestoroch
Biblickej školy v Martine
so začiatkom o 9:00 hod.**

Prihlásiť sa na VZ treba u tajomníka ZED najneskôr **do 6. 4. 2018.**

Upozorňujeme, že VZ ZED sa bude konať iba v jeden deň.

Tešíme na vzájomné stretnutie!

**Zlatica Oravcová
Veľkonočná modlitba**

*Vzkriesený Pane, vzkries vo mne city
Úprimnej lásky, čo sa nenadýma –
Nech tečie prameň, doteraz skrytý,
Nech hriechu osteň viacej nenučí ma!*

*Vzkriesený Pane, vzkries vo mne ducha,
Čo súcitiť prejaví, obviaže rany –
Odej mi srdce do svojho rúcha,
Nech slúžiť bližným vždy som odhodlaný!*

*Vzkriesený Pane, vzkries vo mne túhy
Posvätné, krásne, ktoré povznesú ma –
Zmiluj sa, zmiluj, splať moje dlhy,
Nevládzem, Pane, veľká je to suma!*

*Vzkriesený Pane, vzkries vo mne sily
Za Tebou kráčať, vyznávať Ťa všade,
Vzkries vo mne dobro, Spasiteľ môj milý,
K nohám Ti srdce odovzdane kladiem!
Amen.*

NASLEDUJME KRISTA, A TO ÚPLNE STAČÍ

Ján Vecan v roku 2014 dostal Cenu Ústavu pamäti národa za odpor proti neslobode v kategórii Statočný v našej pamäti a v našom srdci. Odvtedy uplynuli takmer štyri roky a v našej spoločnosti sa v súčasnosti akoby odohrávala druhá Nežná revolúcia. Zároveň aj v evanjelickej cirkvi prežívame ťažké časy, nakoľko je časť našich duchovných a laických pracovníkov prenasledovaná, šikanovaná formou umelých káz, kňazi nedostávajú súhlasy k ďalšej službe ... Nesloboda a popieranie práv sa do istej miery prenieslo aj do prostredia cirkvi, hoci máme takmer 30 rokov od Nežnej revolúcie. Oslovili sme teda brata Jána Vecana, ktorý prežil prenasledovanie za vieru počas totality a bol dokonca aj väznený, aby sme spoločne uvažovali nad dneškom v spoločnosti i v cirkvi.

aby ste sa milovali navzájom; tak ako som vás miloval, aby ste sa aj vy tak milovali navzájom. Po tom poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď budete mať lásku medzi sebou“. Nejdem robiť kázničku na tento text, alebo nejaký podobný, ktorých je v Biblii viac, ale naozaj sa tu nepíše, že nás budú poznať podľa liturgie, funkcií, mediálnych aktivít, metállov a zásluh. Dokonca ani podľa kostolov a iných budov. Je to o vzťahoch lásky, ktoré potrebujeme žiť. Konkrétne by to asi znamenalo veľké pokánie a odpustenie, ale toto sa môže stať len Božím zásahom, ale aj našou ochotou a pokorou sa rozhodnúť dať na prvé miesto Božie veci, a nie naše kariérne rasty a túžby byť „Salvator Mundi, alebo aspoň ECAV“.

Čiže naspäť k otázke – nasledujme Krista, a to úplne stačí. Dokonca je to viac, ako sme schopní žiť. To je moja vízia pre cirkev. A pre spoločnosť mám očakávanie, že hoci sme v hriešnom svete a nebude tu dokonalá spoločnosť, ale dúfam, že sa bude trestať klamstvo, zlodejstvo – čiže aspoň ľudská spravodlivosť bude fungovať, a že generácia mojich detí vie byť zodpovednejšia ako súčasní vodcovia, ktorí musia byť zastavení. Chodím s mladými na námestie a chcem s nimi bojovať, aby mohli nastať očakávané zmeny. V podstate sa učíme žiť, je to lepšie ako v komunizme, lebo vtedy sme nevedeli, či po manifestácii ešte budeme na slobode, je to posun, dúfam, že príde aj zmena. A možno aj naša ECAV by potrebovala takýto revolučný/reformačný posun k zmene, len neviem, kde treba štrajkovať ???

Vieme o tebe, že si dlhoročným pracovníkom s mládežou. Aká bola tvoja cesta viery a cesta k mladému človeku?

Stručná odpoveď je, že moja cesta viery bola krok za krokom. Keďže tu asi nie je priestor na históriu a pamäte som ešte nespísal, tak to skrátim. Vďaka rodičom, som nikdy v živote nemal obdobie, kedy by som neveril v Boha, a ako poctivý tínedžer som si v 14. rokoch začal uvedomovať svoju identitu, a to ma doviedlo k tomu, že napriek viere som hriešny mladík a potrebujem Kristovu obeť pre svoj život. Táto skúsenosť mi pomohla, že som si uvedomil, ako ma Boh miluje a Jeho záujem a láska je veľmi osobný. Viera a môj život nie je v rovine filozofie a teológie, ale mohol som spoznať, že Ježiš Kristus – Boh bol reálne ukrižovaný kvôli môjmu životu, aby ma zachránil, a aby som mohol žiť nový život s ním, a to už tu. Veľa som sa od toho času naučil, čo to znamená v reálnom živote a ešte stále sa učím. Druhá časť otázky, aká bola moja cesta k mladému človeku ... zo začiatku to bolo prirodzené, keďže sám som bol mladý, postupne som si uvedomil, že to je poslanie v ktorom je krásne žiť. A cesta k srdcu mladého človeka je jednoduchá, stačí sa nehrať na starého, ktorý „zjedol“ všetku múdrosť sveta, ale priznať si chyby zlyhania a zápasy. Mladí ľudia do 5. minút vedia odhaliť frázy od pravdy, tak mi to dokonca pomáha, aby som mohol stále prehodnocovať, či len „ústočkami“ milujem, alebo skutočne zo srdca a skutkom.

Ty si za svoje presvedčenie kresťana bol prenasledovaný a aj väznený. Čo sa vte-

Ján Vecan (1962) s manželkou Jan-kou majú troch synov vo veku 25, 22 a 19 rokov. Ján Vecan pracoval ako revízny technik a pre servis plynu, potom ako tajomník pre mládež na GBÚ ECAV, tajomník SEM, teraz ako lektor pre vzdelávanie v SEM. Okrem toho spolupracuje s priateľom Tomášom v oblasti autoservisných služieb a rád pomáha, kde vidí, že je to potrebné a možné. Študoval na TUKE – Strojnícka fakulta, potom UK EBF – diakon, a Prešovskej univerzite pedagogiku – doplnkové štúdium.

Brat Janko, má dnes zmysel bojovať za ozdravenie cirkvi a spoločnosti? A ak áno, tak akým spôsobom?

Áno ... keď je niečo zlé, treba bojovať za zmenu. Z začať treba stále od seba, čo som ochotný zmeniť vo svojom živote. Je tragédiou, že v cirkvi a v spoločnosti sú vo vedení ľudia, ktorí nemajú záujem o osobnú zmenu a potom od nich neočakávajme zmenu v postojoch a službe, ktorú vykonávajú. Z začať treba pokáním – osobným – najprv riešiť svoje „brvno“, a potom môžem ísť, aby som riešil niečo iné.

A aké zmeny a s akým obsahom a dôsledkom by si v našej cirkvi a spoločnosti privítal?

Asi by som sa veľmi rozpísal, ak by som chcel všetko pomenovať. V cirkvi by stačilo, aby sa vrátila k podstate ... k poslaniu. Ján 13,34 – 35: „Nové prikázanie vám dávam –

dy vlastne odohralo a ako dlho a kde si bol vo väzbe?

Je to už skôr dejepis, tak o tom asi netreba veľa písať. Za svoje presvedčenie bolo prenasledovaných v tej dobe veľmi veľa úprimných a správnych ľudí. Ja som mal to privilégium ísť zvestovať evanjelium do basy, ale možno ešte dôležitejšie na tom bolo, že som to potreboval kvôli tomu, aby ma Pán Boh naučil Mu dôverovať a viac Ho poznať. Bol som prichytený pri prevážaní kresťanskej literatúry, ale vyšetrovanie bolo aj kvôli mládežníckym a detským táborom, ktoré sa vtedy ilegálne organizovali. Priamo so mnou bol vo väzbe aj brat Michal Hreško, obvinená bola

aj moja sestrička Ľudka a veľa ďalších ľudí bolo zastrešovaných a vypočúvaných.

V podstate tá väzba bola len vrchol ľadovca a nebola dlho cca 4 mesiace v Košiciach, na Pribinke 2 mesiace a 2 mesiace v prešovskej base pri divadle.

Hovorí sa, že väznenie zmení človeka. Zmení aj nespravodlivo odsúdeného?

Áno, môžem povedať, že väznenie ma zmenilo Schudol som 15 kg ... ale asi to nie je podstata otázky. Ako som už hovoril, pre mňa bol čas vo väznení, časom Božej školy, a utvrdilo ma to v rozhodnutí, že chcem žiť vieru v Boha na Slovensku (mal som predtým chuť emigrovať) a niesť tu ľuďom posolstvo o Kristovi, že tma nie je konečné riešenie, ale svetlo prenikne každú

temnotu. V base som sa rozhodol, že treba ešte viac rozbehnúť aktivity a niesť evanjelium. Bolo dosť času na zamyslenie sa a plánovanie.

Mal si možnosť vo väzení svedčiť o Bohu?

Áno, môžeš svedčiť koľko vládzeš, dokonca aj v komunistickom väznení. Je tam dosť času a ľudia sa nikde neponáhľajú. Mali sme tam veľmi dobré rozhovory a modlitby. Možno aj pre dnešnú prácu vo väzniciach by bolo dobre sa sem tam dať „zatvoriť“. Keď sme spolu zatvorení, tak vznikajú lepšie možnosti. Najmä je odstránená bariéra, čo mi tu hovoríš, keď ty si na slobode.

A aký bol potom návrat do spoločnosti? Mal si možnosť študovať či zamestnať sa?

Návrat bol OK. Veľa ľudí mi fandilo a pomáhalo, dokonca aj mimo cirkvi. Ľudia mali plné zuby komunistov, a tak mi nerobili prekážky, skôr som zažíval pozitívnu diskrimináciu. Niektorí však naďalej pokračovali v práci ŠTB, a tak som školu skončil až v opravnom termíne, lebo v riadnom som mal byť vyhodnený. Mal som však skôr dobré skúsenosti. Predsa už boli 80-te roky, v Rusku bol Gorbačov a bola tu „glasnosť“ a „perestrojka“. Nebudem to vysvetľovať, ale pamätníci vedia a mladí nech si to „vyguglia“. A najmä podstatná vec, že Pán Boh je nad všetkým a ON nepozná prekážky.

Pracuješ s mládežou už desaťročia. Ako sa zmenili mladí ľudia v slobode a ako sa dnešný mladý človek dá osloviť a viesť evanjeliom?

Táto otázka by asi chcela samostatný článok a v hrubších novinách. Je pravda, mladí ľudia sa zmenili. Sú smelší, ale aj viac opustení. Majú viac informácií, ale menej blízkych, ktorí by im pomáhali si správne vybrať. A či sa dajú osloviť evanjeliom? Jasné, že sa dajú, ale treba za ním ísť a hľadať formy komunikácie. Myslím si, že v tejto oblasti sme zaspali a sme cca 93 rokov pozadu. A je smutné, že ak to takto pôjde ďalej, bude to číslo stúpať. A možno si to zodpovední neuvedomujú, nie všetky veľké čísla znamenajú pokrok.

V súčasnosti je veľkým fenoménom internet, sociálne siete. Ako je podľa teba možné využiť súčasné technické novinky na formu evanjelizácie?

Iste sa dajú využiť a šíriť evanjelium cez tieto technológie. Moja skúsenosť je však taká, že aj tak nakoniec treba skončiť v osobnom rozhovore a rodinnom prostredí. Lebo láska a záujem nie je o múdrych poučkách, ale o otvorenom dome a srdci. Svet internetu je preplnený informáciami, takže akákoľvek zvesť v ňom zaniká. Ľudia tam reagujú len na extrém a zábavu. Je pravda, že Božia láska je extrémna, ale nie je to zábavka, tak to tam dosť zanikne.

Boom radosti z náboženskej slobody po roku 1989, ako aj z obnovenia a rozvoja cirkvi máme už za sebou. Ako opäť podnieť v ľuďoch záujem o Božie veci, duchovné otázky, záujem angažovať sa v prostredí cirkvi?

Áno, eufória už skončila koncom 90-tych rokov, ale radosť stále trvá, aspoň u mňa. Avšak vymiera generácia ľudí, ktorá si vážila predvojnových evanjelikov, ako statočných a zásadových ľudí. Už sa nedá chváliť históriou, málokto ju číta (ľudia skôr čítajú mienkotvorný bulvár). Na cirkev sa reaguje skôr negatívne a podráždene. Čiže záujem o Božie veci sa už veľakrát nespája s cirkvou. Myslím si, že treba predefinovať, čo si máme predstaviť pod pojmom cirkev. Prestať sa spoliehať na budo-
vu – kostol a predstaviteľov. Ľudia hľadajú cirkev, kde by vo vzťahoch s inými kresťanmi mohli zažiť prijatie a lásku. Iste by sa o tom dalo veľa diskutovať a iste je iná situácia na malej dedinke, ako v mestách. Keď chýba vízia, tak sa treba držať histórie a minulosti (nepochopíte ma zle, vôbec ju nepodceňujem), keď to fungovalo 200 rokov, tak to ešte 20 iste vydrží. Lenže týchto „20tok“ tu bolo už dosť veľa, a tak to už je viditeľné, že cirkev sa zabudla v minulom storočí. Ani ja nemám zázračné riešenie, ale rád budem hľadať ako ďalej. A v tomto prostredí „našej“ cirkvi veľkú nádej zatiaľ nevidím. Som vďačný za každého, kto sa o niečo pokúša, ale neviem o ničom systémovom, čo by pomáhalo. Skôr sa stáva, že mladí a schopní ľudia rad-

šej idú žiť a slúžiť tam, kde sa z toho môžu tešiť a nie, že im niekto nadáva za to, že chcú pomôcť. Kedže je otázka, ako sa angažovať v prostredí súčasnej cirkvi, mám protiotázku, má súčasné vedenie záujem, aby sa niekto angažoval? Zatiaľ som videl len opačný pohyb.

A na záver, tvoj obľúbený citát z Božieho slova?

Božie Slovo mám rád a obľúbené citáty sa v priebehu života menia, čiže v minulosti ma silno povzbudzovali tieto texty: Fil 4, 4, potom Mat 6, 33, stále je tu Ján 13, 34 –34 a 1.J 3,18; 1J 4, 11 – 12, toto sú verše postupne, ako som sa učil nové veci v Božej škole.

Dnes, keď som už strácal nádej v našej spoločnosti a cirkvi sa stali mojím „mottom“ verše:

Mat 7, 20 – 21 „ A tak ich teda po ich ovocí poznáte. Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do nebeského kráľovstva, ale ten, kto činí vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach“.

Galatským 5, 22 – 23 „Ale ovocím Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrota, dobrotivosť, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť; proti takým veciam nieto zákona“.

Za rozhovor ďakuje Eva Bachletová

Foto: archív Jána Vecana

REFORMAČNÉ OKIENKO

SMRŤ, KTORÁ PREBRALA K ŽIVOTU

Mt 4, 16 – 17

„Ľud, ktorý sedel vo tme, uzrel veľké svetlo, a tým, čo sedeli v krajine a v tóni smrti, vyšlo svetlo. Odvtedy začal Ježiš kázať a hovoriť: Pokánie čiňte, lebo sa priblížilo kráľovstvo nebeské“.

Dramatické udalosti v našej krajine majú svoj hlboký duchovný rozmer. Násilná smrť dvoch mladých ľudí postavila na nohy celé Slovensko. Po tejto tragickej udalosti sa začali vyplavovať na povrch informácie a skutočnosti, že nestačíme oči otvárať. Keby čo aj len časť z toho bola pravda, aj tak sa pýtame: Ako je niečo takéto možné? V akej krajine to vlastne žijeme? Ako mohol zločin zájsť až tak ďaleko?

To, čo bublalo pod pokrievkou dlhý čas a občas sa dostalo na povrch, teraz vybuchlo. Až tento výbuch, ktorý spôsobila vražda dvoch mladých ľudí, prebral mnohých k životu. Ich smrť pohla celým Slovenskom a nedá sa prehliadnuť, ani utuľtať, ani uhrať dostratena. Veľmi nahlas a zreteľne v našej krajine zaznieva, že takto to ďalej už ísť nemôže! Že sa to musí zmeniť a že sa to zmení!

Tieto udalosti nám umožňujú hlbšie pochopiť to, čo znamená smrť IHS (pozn. redakcie: Iesus Hominum Salvator – Ježiš, Spasiteľ ľudí).

Otvorila nám oči. Až Jeho smrť nám zreteľne ukázala, akí sme, v čom to vlastne žijeme.

Pýtame sa: Ako je to možné, ako to mohlo zájsť tak ďaleko, ako sme to mohli nevidieť?

Bez Jeho smrti, by sme to vidieť nedokázali.

Aj Boží izraelský ľud vedel, že je v zlej situácii, vo veľmi zlej situácii.

Jednak sužovaný nepriateľmi z každej strany, Grékmi, Rimanmi. Trpiaci vnútornými konfliktami, ale hlavne v duchovnej temnote, o ktorej prorok hovorí – sedieť v krajine tóne smrti. Ľud, ktorý sa odvrátil od Boha, ktorý strácal to, čo bolo jeho životom, vieru v Boha, duchovný život, sa stal krajinou tóne smrti.

Do takejto krajiny prišiel IHS. Zvestoval slovo o kráľovstve Božom, vyzýval k pokánium, uzdravoval, konal divy znamenania, pomáhal, vyučoval, robil všetko preto, aby tento ľud sediaci v tóni smrti postavil na nohy, prebral k životu, aby uveril, že On je ten Mesiáš, ktorý prináša záchranu.

Čo spravil tento ľud so svojím prorokom a mesiášom? Čo spravil s tým, ktorý im tak nekompromisne nastavil zrkadlo, aby jasne videli, akí sú a v čom žijú? Objednal si jeho vraždu.

Aby sme videli trochu jasnejšie, o čo tu išlo, zoberme si jednu z najostrejších Ježišových výpovedí o čelných predstaviteľoch národa. Je to z Mt 23, kde hovorí o farizejoch a zákonníkoch, vedúcich náboženského života Izraela. Aby to bolo aktuálnejšie, pokúsil som sa o voľnú parafrázu niektorých častí tohto textu:

Ježiš hovoril zástupom a svojim učeníkom: Do úradov v cirkvi sa posadili pokrytci. Čokoľvek by vám zvestovali, konajte a zachovávajte, ale podľa ich skutkov nerobte, lebo vodu kázu a víno pijú. Nakladajú ľuďom na plecيا ťažké bremená, ale sami nechcú pohnúť ani prstom. To, čo robia je zamerané na efekt, aby si to ľudia všimli. Radi na sebe predvádzajú kríže, rúcha a kamže. Obľubujú predné miesta na hostinách a prvé lavice v kostoloch, pozdravy pri slávnostiach a to, keď im ľudia hovoria dôstojný, vznešený, velebný. Vy si však nedajte hovoriť dôstojný, vznešený, velebný, lebo iba Jeden je taký, hodný všetkej cti a chvály a vy všetci ste si rovní – bratia a sestry.

Beda vám, biskupi, seniori, farári – pokrytci, že zatvárate kráľovstvo nebeské pred ľuďmi. Sami nevchádzate do neho, a nedovoľíte vojsť ani tým, čo by doň chceli vchádzať.

Beda vám, biskupi, seniori, farári – pokrytci, že vyžadujete milodary a príspevky od tých najchudobnejších pod zámienkou modlitieb a obradov. Preto prepadnete prísnejšiemu súdu.

Beda vám biskupi, seniori, farári – pokrytci, že obchádzate more i zem, aby ste získali jedného novoverca, a keď sa ním stal, urobíte z neho syna pekla, dvakrát horšieho, než ste sami.

Beda vám dôstojní, vznešení, velební – pokrytci, že zakladáte školy, domovy sociálnych služieb, výbory a komisie, ale zanedbávate, čo je závažnejšie v zákone, totiž spravodlivosť, milosrdenstvo a vernosť. Toto ste mali činiť a tamto zanedbávať. Slepí vodcovia! Z komára robíte somára a capa záhradníkom.

Beda vám dôstojní, vznešení, velební – pokrytci, že čistíte zovňajšok čaše a misky, ale vo vnútri sú plné lúpeže a nemiernosti. Ty slepý pokrytec! Najprv vyčisti vnútro čaše aj misky, aby bol čistý aj ich zovňajšok!

Beda vám dôstojní, vznešení, velební, že sa podobáte obieleným hrobom, ktoré sa zvonku zdajú byť krásnymi, ale vo vnútri sú plné umrlích kostí a všelijakej nečistoty. Takí ste aj vy. Navonok sa zdáte spravodliví, ale vo vnútri ste plní pokrytectva a nepravosti.

Beda vám dôstojní, vznešení a velební – pokrytci, že prorokom staviate pomníky a zhotovujete pamätne tabule a hovoríte: Keby sme žili za časov svojich otcov, neboli by sme spolu s nimi prelievali krv prorokov. Tak svedčíte sami sebe, že ste synovia tých, čo povraždili prorokov. A vy len završujete to, čo vykonali vaši otcovia! Hadi! Vreteničie plemeno! Ako uniknete pekelnému súdu?

Preto, hľa, posielam vám prorokov, múdrych ľudí a tých, čo sú verní Písmu; a vy niektorých z nich vyhodíte zo služby a zbavíte ich všetkých funkcií, iných vystavíte disciplinárnym konaniam, trestným oznámeniam a súdom a budete ich prenasledovať zo zboru do zboru.

Cirkev, cirkev, ktorá vraždíš prorokov a odstraňuješ tých, ktorí boli posielaní k tebe. Koľko rás som chcel zhromaždiť tvoje diatky, ako si sliepka zhromažďuje kuriatka pod krídla, ale nechceli ste. Ajhľa, zanecháva sa váš dom pustý. Lebo hovorím vám: neuvidíte ma odteraz až dotedy, dokiaľ nepoviete: *požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom*.

Páčilo by sa nám, ktorí sme postavení do vedúcich pozícií v cirkvi, či už ako biskupi, seniori, farári, dozorcovia, učitelia, presbyteri, keby niekto o nás povedal toto?

Naplno? Pravdivo? Verejne? Ostro ako britva a nekompromisne?

Čudujeme sa, že tí, ktorých sa to týkalo a ktorí sa považovali za strážcov zbožnosti a morálky, museli byť bez seba od zlosti? Že to proste nedokázali prijať a namiesto sebareflexie sa rozhodli zbaviť Ježiša?

Keď sa my, ako cirkev a kresťania považujeme za nositeľov slova Pravdy, práva a spravodlivosti, prečo náš hlas nepočuť, keď sa deje nespravodlivosť?

Keď toľko hovoríme o Božom kráľovstve, o pokoji a láske s ním spojenej, prečo dokážeme strpieť a neozvať sa, keď sa v kráľovstve človeka kradne, klame a prenasledujú sa spravodliví?

Asi preto, že sme takí istí, a preto musia hovoriť druhí. A keď to povedia naplno, pravdivo a verejne, dôsledky nenechajú na seba dlho čakať.

Tie dôsledky v Ježišovom prípade prišli.

Tí, ktorí boli v prvom rade zodpovední za úpadok Božieho ľudu a ktorí mali na základe toho, čo Ježiš tak ostro a pravdivo povedal činiť pokánie ako prví a viesť k pokániu a zmene ostatných, sa obrátili proti nemu a dali ho popraviť, ako zločinca, v politickom procese. Zmanipulovali súdne konanie, našli falošných svedkov, prekrútili paragrafy, popudili davy a dosiahli svoje – zavraždili nevinného.

Avšak to, čo malo viesť k Jeho odstráneniu a ku konsolidácii situácie, spôsobilo pravý opak.

Jeho smrť sa nedala prehliadnúť, Jeho kríž sa stal výkričníkom pre celý svet – takíto ste, takto žijete, toto je pravda o vás!

Ľuďom sa začali až potom otvárať oči. Jeho smrť a vzkriesenie ukázala pravdu. Ľud, ktorý sedel v krajine tône smrti uzrel veľké svetlo. Uzrel svetlo pravdy, práva, spravodlivosti, uzrel svetlo záchrany. A neostal sedieť v tme smrti, postavil sa na nohy, prebudil k životu, najprv pomaly, jeden po druhom a potom ďalší a ďalší a už to bol taký zástup, ktorý sa nedal zastaviť, ľudia, ktorí uzreli svetlo spasenia.

Na záver ešte k protestnému zhromaždeniu v piatok dňa 9. marca 2018.

Bol som tam, tak ako na všetkých zhromaždeniach v novembri 1989. Mal som dojem, že toto bolo zo všetkých najväčšie. Po predchádzajúcom, v piatok 2. marca t. r., som očakával atmosféru hnevu, napätia a možno aj konflikty. Nič také sa nestalo. Bolo úžasné sledovať, ako ten obrovský zástup rozumie výzvam k pokoju, ako citlivo reaguje na výzvy k slušnosti, ako si uvedomuje, že nie násilím, ale dobrým treba premáhať zlé.

Aj keď neznášam tlačenicu, hoci musím povedať, že ľudia boli veľmi ohľaduplní, cítil som sa na tom námestí ako v kostole, ako v cirkvi, ako v krajine, kde do temnoty zasvietilo svetlo. Svetlo cez smrť.

A keď cítime, že treba niečo robiť, že to nemôže ani medzi nami zostať tak, ako doteraz, je tu veľmi jasná a veľmi konkrétna výzva Pána Ježiša Krista: Pokánie čiňte, lebo sa priblížilo Kráľovstvo nebeské.

Ján Hroboň, zborový farár v Bratislave – Dúbravke

V tomto tichom, pôstnom čase ...

... chcem pri Tebe, Kriste, dlieť. Takto začína pieseň č. 117 v našom spevníku. Takto ju spievame na mnohých miestach. Obávam sa však, že tento čas nie je tichý. Je tu dosť veľký hluk, ktorý nedokážeme utíšiť. Napriek tomu, v srdci veriaceho človeka je pokoj. Lebo Kristus kráča na Golgotu pre mňa. Pre Teba.

Oči pozerajú okolo a vidia, ako sa niektorí tlačia na cestu s Pánom Ježišom na Golgotu. Ako by chceli ukázať, že sa obetujú, že chránia cirkev, že musia konať, lebo tí zlí ... sú proticirkevní. Chcem len pripomenúť, že sme stále v Evanjelickej cirkvi a. v. a nemusíme prinášať obeť. Ale máme veriť v Toho, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde v sláve. On za nás trpel na Golgote. Netlačte sa tam. Neukazujte rany, ktoré cítite, ako bolestivé. Nesteká vám krv po čele, ani z boku voda. Nedáva vám nikto piť ocot, keď poviete, že ste smädní. Ste len služobníci, ktorí sú povinní vykonať, čo bolo, je a bude potrebné, kým dá Pán života a zdravia.

Kamene vo vzduchu spod Tatier lietajú, aby udreli brata. Černá slova na papieri sama sa pýta – prečo ma posielate k bratom? Či prečo hovoríte to, čo bratovi ubližuje? Viem ... len túžba v lepšom svetle sa ukazovať vás ženie k takýmto činom. Slávu hľadáte, však nie Božiu. Svoju! Hraníči to však s neverou! Bolestivo sa zvičiate a vychvaľujete akýmsi utrpením. To ruky vás bolia od kameňov – klebiet a ohovárania, ktorými ubližujete druhým. Poškodzujete im zdravie i meno, reputáciu. Takto odstraňujete ľudí z vašej cesty. Len na zlú cestu zvädzate. Svoje ega chránite a podstata viery je zastretá. A ešte na tom všetkom trváte.

Nechajte ľudí v slobode Božích detí kráčať s Pánom Ježišom Kristom.

Ján Brozman dozorca VD ECAV

Bratia a sestry,

prinášame vám príhovor brata farára Ivana Elka, ktorý odznel v Nitre na verejnom zhromaždení dňa 16. marca 2018.

Priatelia, toto je druhé verejné zhromaždenie v Nitre po vražde novinára Jána Kuciaka a jeho snúbenice Martiny Kušnírovej. Chcel by som hneď na úvod povedať, ako ja tomuto zhromaždeniu rozumiem, vysloviť k nám všetkým jednu prosbu a napokon prispievať ešte jednou výzvou na zamyslenie, či viac ako iba na zamyslenie.

Tomuto zhromaždeniu rozumiem tak, že ho nezorganizovala žiadna politická strana a práve preto na ňom rečniami ja, farár. Nie je za ním žiadna stranická politika – avšak predsa je za ním politika, ale v pôvodnom zmysle slova „polis“, teda obec. Sme tu ako občania, kvôli zlým a ťažkým veciam, ktoré zažíva naša polis, spoločenstvo občanov. Dovolím si v mene všetkých nás povedať, že my sme absolútne lojálni občania našej vlasti. Sme ale nahnevaní a frustrovaní. Presne toto poslanstvo by sme chceli dnes vyslať tým, ktorým sme zverili moc v štáte, či už sú z tej alebo tej strany: My, občania, sme nahnevaní a frustrovaní. V antickom Grécku bolo tradíciou, že politici, predstavitelia polis, brali hnev a frustráciu občanov vážne. Priali by sme si, aby politici podstúpili takúto pravdivú, kritickú reflexiu aj dnes. Aby brali vážne hnev a frustráciu, ktorú vyjadrujú občania na všetkých miestach Slovenska. Aby sa jej snažili porozumieť bez toho, aby jej dávali iné interpretácie. Aby sa odosobnili sa od ilúzie moci, ktorá zapcháva uši, zakrýva oči a otupuje svedomie.

Druhá vec, ktorú chcem vysloviť je výzva, aby napriek hnevu a frustrácii bolo naše zhromaždenie pokojné a dôstojné. Myslím, že sa čaká iba na prvý incident, aby nám mohlo byť vyčítané, že sme zmanipulovaní anarchisti. Toto občana uráža, uráža to aj mňa. Ale nedajme sa týmto vyprovokovať. Hovorme jasne, ale budme slušní.

Napokon to najdôležitejšie. Naše zhromaždenie má názov „Za slušné Slovensko“. Chcel by som vás vyzvať k vážnemu zamysleniu. Uvedomme si, že slušné Slovensko je omnoho – omnoho viac, ako – ak to poviem vulgárne – odstavenie niekoľkých politikov či strán od moci. Slušné Slovensko, to je celý široký, košatý, bohatý a členitý celok nášho osobného života a života našej polis, o ktorom snívame, že by mohol byť radikálne iný. Áno, politici v tomto celku hrajú dôležitú úlohu. Hrajú ju aj iné verejné authority – predstavitelia cirkví, súdov, učiteľia, policajti. Mali by ísť príkladom, ukazovať vysoké normy správania. To sa, žiaľ, často nedeje. Ale napokon – veď tí ľudia, tie authority, tie strany – sú z nás! Nemôžu byť úplne iné, ako sme my!

Je teda nad slnko jasnejšie, že slušné Slovensko, to je predovšetkým zmena môjho a tvojho života. Ak si žiak, nauč sa zdraviť „dobrý deň“ a „dovidenia“, hovoriť „prepáčte“ a „ďakujem“. Ak si študent, nestahuj si diplomovku z internetu, ale poctivo ju vypracuj sám. Ak si podnikateľ, plať načas faktúry a odvádzaj poistné za zamestnancov. Ak dostaneš pokutu za priestupok, nehľadaj hneď známeho, ktorý ti to zažehlí. Ak si otec, ukazuj svojim deťom príklad pracovitosti a obetavosti. Absolútne miluj svoju manželku. Ak si matka, ukazuj, čo je to láska a múdrosť. Absolútne miluj svojho manžela. Že mohutný prúd spoločnosti tečie úplne opačne? Buď rybou, plávajúcou proti prúdu! Priatelia, ak sa toto zhromaždenie zmení na huf rýb, plávajúcich proti prúdu, potom slušné Slovensko nebude, ani keď sa úplne vymenia politické garnitúry.

Táto obrovská civilizačná zmena sa nestane za dva týždne. Je to program pre dve či tri generácie. Nie je neskoro začínať teraz, 29 rokov po zmene režimu, ktorý urobil našu spoločnosť cynickou a rezignovanou a jeho pád v nás naopak vybičoval

pokračovanie na str. 10

Milí naši čitatelia,

autori listu nás žiadajú o uverejnenie svojej reakcie na základe paragrafu 8 odsek 2 zákona 167/2008. Je zaujímavé, že presne tým istým zákonom, paragrafom, aj odsekom sa odpovede domáhali aj M. Krivda a S. Hanuska. Daný odsek hovorí: *Právo žiadať o uverejnenie odpovede nemá verejný funkcionár, ktorým je na účely tohto zákona osoba ustanovená v osobitnom predpise, predseda politickej strany alebo politického hnutia a podpredseda politickej strany alebo politického hnutia, ak ide o skutkové tvrdenie súvisiace s výkonom ich funkcie. Právo žiadať o uverejnenie odpovede nemá ani právnická osoba, ak ide o skutkové tvrdenie súvisiace s výkonom funkcie verejného funkcionára, predsedu politickej strany alebo politického hnutia a podpredsedu politickej strany alebo politického hnutia pôsobiaceho v dotknutej právnickej osobe.*

Ako ste si isto všimli, citovaný odsek nás nijako nezáväzuje k uverejneniu stanoviska. Všetky reakcie, ktoré sme uverejnili, boli uverejnené na základe slobodného rozhodnutia redakcie. Mávanie, či vyhrážanie sa nesúvisiacimi paragrafmi nemá na naše rozhodovanie žiaden vplyv. Nemáme problém priniesť rôznosť názorov. Vieme, že ak by sme sa vám snažili "tlačiť kaleráby", urážali by sme vás. Pretože vy, naši čitatelia, ste vzdelaní, inteligentní, úprimne veriaci ľudia a viete si utvoriť názor sami. Sme za vás a vašu službu v ECAV vďaka Pánu Bohu.

Redakcia RL

Stanovisko predsedníctva – štatutárov Cirkevného zboru Evanjelickom cirkevnom zbere a.v. Myjava k článkom Ing. Petra Talábu: O právnom stave v CZ Myjava v Reformačných listoch

Vážená redakcia Reformačných listov, žiadame Vás podľa §8 odsek 2 zákona č. 167/ 2008 v znení neskorších úprav o neodkladné uverejnenie našej odpovede v plnom znení na články Ing. Petra Talábu, v ktorom sme boli ako štatutári Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a.v. Myjava, identifikovaní ako predsedajúci na zborových presbyterstvách a konventoch CZ ECAV Myjava.

Augustínov výrok v duchu Šalamúnovej zásady Audi partem alteram, vypočuj aj druhú stranu, ste síce už použili v iných prípadoch, no čakali sme, že po zverejnení prvého článku O PRÁVNOM STAVE V CIRKEVOM ZBORE MYJAVA požiadate aj nás ako kompetentných o vyjadrenie. Nestalo sa tak a tak prišiel ďalší atak na nás, preto reagujeme.

B. Shaw napísal: kto mlčí, nemusí vždy súhlasiť. Možno len nemá chuť diskutovať s patologickými prejavmi. Nemienime obsérne reagovať na polopravdy, ktoré sú neraz horšie ako lož. Podpísaný presbyter, voči ktorému už boli vyvedené isté kroky, opisuje interné záležitosti zo svojho pohľadu, hoci stanovisko nášho zborového presbyterstva je diametrálne odlišné s jeho tvrdeniami, ako to bolo odhlasované na ZP 11.3.2018. Aby nedošlo k prípadnému ovplyvňovaniu v procese, reagujeme len stručne na niektoré jeho tvrdenia. Hoci mu bolo relevantnými cirkevnými právnikmi vysvetlené, že konvent je síce najvyšším orgánom cirkevného zboru, ale téza, že konvent môže všetko je zavádzajúca. Nemôže napr. suplovať kandidačné presbyterstvo a pod. Nakoľko Cirkevné centrum voľného času Myjava, Brestovec U Svítkov je samostatný právny subjekt v sieti cirkevných škôl a zariadení, nie je, ako tvrdí pisateľ neziskovou organizáciou! Je v právnom procese, o čom je dobre informovaný autor článkov, preto mu bolo na zborovom presbyterstve oznámené, že vzhľadom na podanie na súd, v čom je aj pisateľ zainteresovaný, čo sám priznal, aby nedošlo k ovplyvňovaniu svedkov, nebudeme sa k veci vyjadrovať. K jeho tvrdeniu k neziskovej organizácii SEBER – Dom seniorov, že podľa vyjadrenia JUDr. Anny Drobnej ide o čisto súkromnú aktivitu S. Mišiaka, nemá to nič spoločné s CZ Myjava a prečo brat farár S. Mišiak aktivizoval zborovú diakoniú prostredníctvom svojej vlastnej n.o. uvádzame vyjadrenie JUDr. A. Drobnej z 10.3.2018: „K tomuto som ja nedávala žiadne stanovisko!“ Bolo mu to oznámené na ucedenom zasadnutí zborového presbyterstva.

Informácie o Výročnom konvente sú podľa nášho názoru zámerným skresľovaním skutočného stavu, pisateľ vie, že predsedníctvo zboru ako štatutári koná aj v tejto veci. Výrok o novom poddozorcovi myjavského zboru, absolventovi odboru sociálnej práce na EBF UK: „tento brat bol veľmi pravdepodobne v čase volieb presbyterom v CZ Turá Lúka“ je zavádzajúci, čo patričný brat vysvetlil na myjavskom zborovom presbyterstve 11.3.2018 a jeho výrok aj v prítomnosti Ing. P. Talábu vyvrátil. Aj ďalšie tvrdenia o používaní rôznych prostriedkov na dosiahnutie svojich cieľov... pravda bola porazená a zvíťazilo lacné klamstvo brata S. Mišiaka a i. sme toho názoru, že ide aj o tendenčné a cielené tvrdenia, ako aj ostané aktivity a tiež aj zneužitie biblického citátu R 1,25.

Na jeho poslednú latinskú výzvu odpovedáme tiež latinskou otázkou: Qui bene? Komu to prospeje?

Máme za to, že uvedené výroky poškodzujú dobré meno ako nás, tak i nášho zboru a našej cirkvi a žiadame ospravedlnenie za uvedené slová. V prípade nerešpektovania dáme na posúdenie, či sa nejedná o znížovanie cti a dôstojnosti a podnikneme patričné kroky.

Zuzana Malková

štatutári Cirkevného zboru ECAV Myjava

Mgr. Samuel Mišiak, PhD.

dokončenie zo str. 8

živočíšne chtiče za všetkým, čo nám bolo roky odopierané? Odpoveď znie: Radšej neskoro, ako nikdy.

V týchto dňoch som pripravoval jeden text o prenasledovaní kresťanov v Sovietskom zväze. Dovolím si svoje vystúpenie ukončiť slovami francúzskeho občana Piotra Bobrinského, potomka tých, ktorým sa pred boľševickým terorom podarilo zo Sovietskeho zväzu ujsť. Veľmi hlboko sa ma dotkli. Sú to slová kresťana kresťanom, ale myslím, že sa hodia i do dnešnej situácie, keď sa zhromažďujeme, aby sme povedali, že chceme slušné Slovensko: „Náš národ potrebuje pokánie a očistenie. A tí, ktorí sa už očistili, nech pomôžu aj tým ostatným obnoviť v sebe živé kresťanské svedectvo, vieru v silu dobra, verný odpor voči zlu, cit pre česťnosť a schopnosť byť verným“.

Priatelia, nič si z týchto mojich slov nemusíte zapamätať, iba jedno: Ryba proti prúdu.

Ivan Elko, zborový farár v Nitre

PODPORTE, PROSÍM, NAŠE ÚSILIE ZA OBNOVU CIRKVI – FINANČNE A MODLITEBNE!

Hnutie evanjelických laických pracovníkov, o. z. je dobrovoľné združenie neordinovaných pracovníkov a členov Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku (ECAV). Vzniklo v roku 2013 pod pôvodným názvom Evanjelická jednota. **Poslaním** združenia je podporovať komplexný rozvoj ECAV, uplatnenie jej členov a laických pracovníkov na všetkých úrovniach jej správy s dôrazom na rozvoj misijnej a sociálnej práce, ekonomickej spolupráce a duchovný rast členov ECAV vo všetkých regiónoch Slovenska. Združenie má široko definované **ciele, ku ktorým patria**: rozvoj bratsko-sesterských vzťahov a modlitebných spoločenstiev, vzdelávanie laických pracovníkov a prehľbovanie vnútromisijnej práce v cirkvi, podpora aktivít, ktoré vedú k obnove jednoty a dôvery v cirkvi medzi ordinovanými (duchovní pracovníci) a neordinovanými ako i podpora vzájomnej spolupráce jednotlivých občianskych združení, organizácií a organizačných zložiek v ECAV. **Členstvo** v združení je individuálne ako aj kolektívne. Medzi zasadnutiami Valného zhromaždenia koordinuje činnosť združenia **Výkonný výbor**, ktorého členmi sú predseda a dvaja podpredsedovia združenia, koordinátor členskej základne a tlačový tajomník.

Podporte, prosím, finančne alebo modlitebne naše projekty:

- Projekt – Budovanie a rozvoj nového komunikačného a misijného nástroja – Reformačných listov**, ktoré sú dostupné emailom a na internete. Chceme byť moderným evanjelickým médiom, ktoré bude reflektovať činnosť ECAV na Slovensku s misijným zámerom. Do poznámky, prosím, uveďte: **Reformačné listy** alebo uveďte *variabilný symbol* číslo: 4024.
- Projekt – Zostavenie legislatívneho návrhu** (vytvorenie paragrafového znenia) **novelizácie ústavy** za účelom decentralizácie ECAV na Slovensku a vzniku troch dištriktov, vrátane dôvodovej správy. Do poznámky, prosím, uveďte: **Decentralizácia**
- Projekt – Správa o stave ECAV na Slovensku (Biela kniha)** – jej súčasťou bude aj prieskum názorov cirkevných zborov a členov cirkvi k aktuálnym otázkam stavu a rozvoja cirkvi. Chceme sa inšpirovať našimi predkami, ktorí zostavili v roku 1930 podrobný Almanach evanjelickej cirkvi tak, aby sme získali ucelený obraz o činnosti našej cirkvi v období po roku 1989. Do poznámky, prosím, uveďte: **Biela kniha**
- Projekt – Vytvorenie Ústavu pamäti ECAV na Slovensku** – najmä za účelom dokumentácie prejavov prenasledovania cirkvi a šírenia informácií o týchto prejavoch. Aj naša ECAV na Slovensku bola v období totality vystavená prenasledovaniu, jej činnosť bola ochromená, a preto sa chceme toto obdobie pokúsiť zmapovať s pomocou odborníkov – historikov, vedeckých a akademických pracovníkov. Do poznámky, prosím, uveďte: **Ústav pamäti**
- Projekt – Podpora obnovy, ochrany a prezentácie kultúrneho dedičstva** vrátane vytvorenia nového centrálného archívu a múzea evanjelických kultúrnych hodnôt. Táto oblasť je predmetom dlhodobej diskusie v ECAV na Slovensku, mnohé kroky sa už podnikli, boli by sme však radi, keby sa nám podarilo v spolupráci s odborníkmi, spolupracovníkmi cirkvi, podporou štátu a našej cirkvi položiť reálne základy nového centrálného archívu ECAV, ako aj pomôcť pri budovaní múzea, ktoré by dokumentovalo rozmanitosť duchovného a kultúrneho dedičstva ECAV na Slovensku. Do poznámky, prosím, uveďte: **Kultúrne dedičstvo**

Ak máte záujem podporiť naše aktivity ako podporovateľ, sympatizant alebo člen HELP, o. z. napíšte nám na adresu

help@evanjelickajednota.sk a obratom Vám zašleme prihlášku.

Číslo bankového účtu združenia je: **IBAN: SK32 7500 0000 0040 2009 7346**. Ďakujeme.

Kontakt na tím Reformačných listov:

Hnutie evanjelických laických pracovníkov, o. z.
Partizánska 2
811 03 Bratislava

Redakčná rada:

šéfredaktorka: Eva Bachletová	0905 813 782
Monika Cipciarová	0948 254 765
Martin Kováč	0905 269 078
Ľubo Bechný	0905 345 764

Vaše podnety a skúsenosti čakáme tiež na adrese: **help@evanjelickajednota.sk**. Na emailovej adrese

listy@evanjelickajednota.sk sa môžete prihlásiť aj na odoberanie Reformačných listov e-mailom.

Viac nezahmlených a pravdivých informácií si môžete prečítať na internetovej stránke **www.help-ecav.sk**